

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

ויחי - שמות | גיליון 19

משאו חוצב הלהבות

של הנאון הצדיק רבי נתן ליברמנטש שליט"א

מגדולי וזקני חסידי ברסלב

ב'כניס חנוכה' האדיר שאורגן ע"י איגוד בני הישיבות 'נכספה'.

ל.י. אומר רש"י 'כיום שהוא ברור כך מכור לי מכירה ברורה', גם כאן בחנוכה היה כזה התגלות, שכולם ראו שהקב"ה עוזר לעמו ישראל, ברור ומאיר לכל.

היוונים לא החריבו את הביהמ"ק, הם רק נכנסו וטמאו את השמן, הם אפילו לא שברו את המנורה, הם אמרו לעמ"י 'תדליקו, תדליקו את הנרות המנורה, אבל עם שמן טמא' המנורה באה להאיר את ההשגחה הפרטית, להאיר את אלוקותו ית' בעולם, וזה הם רצו למנוע, הם רצו להראות שהכל זה טבע, לא בדווקא הקב"ה, לכך טמאו את השמן, השמן הוא זה שהאיר את האמונה וההשגחת השי"ת בעולם, והקב"ה עשה נס שלא רק שמצאו שמן טהור שמצד הדין 'טומאה הותרה בציבור' ומותר להדליק בשמן טמא, אבל זה גופא היה הנס, שהחשמונאים זכו להדליק רק בשמן טהור שמן שמאיר ומגלה את האמונה הפך קליפת יוון, שרצו להראות שהכל זה טבע.

'שאל בן דמה בן אחותו של ר' ישמעאל את ר' ישמעאל, כגון אני שלמדתי את כל התורה כולה, מהו ללמוד חכמת יונית?' קרא עליו המקרא הזה "לא ימוש ספר התורה הזה מפך והגית בו יומם ולילה" צא ובדוק שעה שאינה לא מן היום ולא מן הלילה ולמוד בה חכמת יונית' (מנחות צט:). חכמת יוון אינה אסורה

המשך בעמ' 4

מישהו אחר זולתו, הפך קליפת יוון. בהמשך אנחנו אומרים 'לעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה' מה זה 'כהיום הזה'? התפלאתי רבות על זה עד שהאיר הקב"ה

הדרך לזכות לכל טוב הוא ע"י התבודדות, לדבר לפני השי"ת כל יום שעה,

אין לי דיבורים? אומר רבינו זי"ע קח דיבור אחד

ותחזור עליו כל הזמן, העיקר לעשות שעה התבודדות

כל יום, ורק עי"ז אפשר לפעול אצל השי"ת להיטהר

מהתאוות, שלא יתחשק לי שום דבר שאינו כבוד

ה', וזה מה שרבינו זי"ע רוצה ומלמד אותנו,

להתפלל על הכל.

ענין, בפרשת תולדות כשיעקב קנה את הבכורה מעשו כתוב גם הלשון, מכרה 'כיום' את בכורתך

אנו אומרים ב'על הניסים' להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך' קליפת יוון הייתה אחרת מכל הקליפות והאומות, הם לא באו להחריב את ירושלים כשאר האויבים, הם באו רק להשכיח את התורה, לשם כך בנו תיאטרות וקרקסאות, לומר שלא צריך דווקא ללמוד ולעסוק בעבודת ה' כל היממה, מותר גם ליהנות מהטבע, ועל ידי זה רצו להשכיח את התורה, ואם לא לומדים ממילא מתקיים ההמשך, 'להעבירם מחוקי רצונך' הקליפה של יוון הייתה שלא דווקא הכל הוא רק הקב"ה, יש כאן גם טבע.

והנס היה 'מסרת גיבורים ביד חלשים ורבים מיד מעטים וטמאים ביד טהורים' לכאורה מה כאן הנס של 'טמאים ביד טהורים' כבר אמרנו מי היה יותר חזק והיה נס של 'גיבורים ביד חלשים', מה הנס ב'טמאים ביד טהורים'? אלא שמדרכי הקב"ה למען ההסתרה והבחירה, כל פעם שהקב"ה עוזר לעמ"י זה בהסתרה גדולה, לא תמיד רואים את ביטול הטבע, שכן אם יראו שהקב"ה מבטל הטבע ועוזר לעמ"י לא יהיה בחירה, אבל כאן, כל קליפת יוון רצתה להראות שיש טבע, הראה הקב"ה בנסיו שאין טבע, כל הנס היה שינוי הטבע, וזה 'טמאים ביד טהורים' שהתגלה ההשגחה הפרטית שרק הקב"ה מושל בעולם ואין

אבד יקר! אם אינך נמנה על חבורת שבעות או ששית לא חקמה חבורת באור מנוחה, צור קשר עם נציג קו נכספה 03-50-111-06 בשלוחה 5,3 ובע"ה נשתדל לעמוד לצדך בכל המאמץ.

עיר	רחוב	מיקום	יום	שעה	אחראי:
ירושלים: נוה יעקב	רח' בלבן 7	ביהכ"ס בני עקיבא	חמישי	21:00	0527156734
בית שמש: רמדה	רח' ריש לקיש 1	ביהכ"ס ברסלב	שלישי	21:00	0527199896
זכרון יעקב	רח' אף על פי כן 30	ביהכ"ס ברסלב	חמישי	21:30	0504169920
קרית ספר		בבית אחד החברים	ראשון	22:10	0534145799
שיעור לציבור הכללי - בקרית ספר רח' הרב אלישיב 10 - בביהכ"ס בני תורה בכל יום רביעי בשעה: 21:10 - לפרטים: 0534145799					
חבורת הבחורים: מודיעין עלית, קרית ספר יום ג' בשעה: 10:30 פרטים בקו נכספה שלוחה 5,3.					

זמני וזמנים החבורות השבעות לאמרים וברורים.

שיג ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

"הוי... נרות של שבת קודש"

לכלוא את סבלנותו לדעת מה קרה שם בפגישה של ר' נתן עם רבנו, וחיים המשיך בדבריו... החיבור והלב של ר' נתן רק הלכו והתעצמו עד כדי שבהיותו על ערש דווי ביום שישי האחרון לחייו, כשהכניסו לחדרו את נרות השבת הוא כ"כ התלהב וזעק בהתרגשות ממיטת חוליו... "נרות של שבת" "נרות של שבת", ופתח פיו בנועם דבריו בעניין מעלת ומהות 'נר של שבת' עד שיצאה נשמתו בטהרה...

ישראל כ"כ התרגש מהסיפור, וסוף סוף הוא הרשה לעצמו לשאול, 'נ'... אז מה היה שם?! מהי העצה אותה נתן לו רבנו להיות מחובר ולהרגיש, עד שהוא הגיע לדרגה עצומה שכזו? 'אני מעדיף שנקרא את זה יחד, בפנים' השיב לו חיים, תוך כדי שהוא פותח את הספר 'השתפכות הנפש' וקרא מתוכו...

"וכן אמר פעם אחת לתלמידו הרב הצדיק הקדוש 'רבי נתן' זכר צדיק לברכה, בעל המחבר ספר 'ליקוטי הלכות' בתחילת התקרבותו אליו ז"ל, בעת שנכנס אצלו פעם אחת לבדו וספר אז לפניו את כל ליבו, וצוה אז עליו אדוננו מורנו ורבנו זכר צדיק לברכה אז כמה הנהגות, ודבר עמו אז כמה דברים המשיבים את הנפש להחיותו ולחזקו בעבודת ה', ובתוך דבריו לקח אותו בידו הקדושה סביב כתפיו, ואמר לו בזה הלשון, [און וייטער איז זעהר גיט אז מען רעט זיך אויס דאס הארץ פאר ה' יתברך אזו ויא פאר איין אמת'ן גוטן פריינד'...]. ובתרגום ללשון הקודש "ויותר מזה טוב מאוד כשמשיחין את לפני ה' יתברך כמו חבר טוב אמיתי",

והדיבורים האלו נכנסו בלב תלמידו הקדוש מורנו הרב רבי נתן זכר צדיק לברכה כאשר בוערת ממש, והבין תכף אשר רק ע"י עצה זאת בוודאי יזכה לכל מה שצריך בעבודת ה' כי כל מיני 'מחשבות' שייסבב היצר הרע בדעתו וכל מיני 'מניעות' שימנענו, כולם יספר לפני ה' יתברך, ויבקש מאתו רחמים ותחנונים על כל דבר, שיעזרהו להיות כראוי 'לאיש ישראלי' באמת..."

[השתפכות הנפש - הקדמה]

ישראל נשאר במקום מהורהר, זה נשמע מאוד קשה כל יום לשוחח עם ה' ולספר לו הכול... אבל כנראה שזה מה שבאמת מביא לקשר תמידי עם ה' בכל מצוה ומצוה, מתלמוד תורה ועד התלהבות מענית אמן וברכת שהכל, ואפ"ל רק מראית 'נר של שבת' אפשר להתלהב ולחוש את ה', הלואי שאזכה לקיים את העצה הזו ולהתמיד בה, עדי אזכה להיות קרוב לה' בשלמות...

בני 'הקיבוץ' הגבוה האחראים על 'צביון' הסעודה - לא הצטרפו קולות רבים לשירה... האווירה הכללית הכאיבה לו מאוד, ויותר מזה כאב לו על עצמו, מדוע הוא לא כ"כ מרגיש מחובר 'לתפילה' או 'לזמירות השבת'??? ורק 'בלימוד' הוא מרגיש התעלות, הרי גם זה חלק מעבודת ה'! הרהר לעצמו בצער...

טפיחה קלה על השכם העירה אותו ממחשבותיו, 'גו"ט שבא'ס!' הוא שמע את חיים מאחל לו בחיבה, 'אתה נראה לי קצת מוטרד?!' הוא שאל בדאגה, 'את האמת שכן' השיב לו ישראל, ופרט לו את הקושי שלו מול

מחשבותיו הילכו

ברצוא ושוב אחרי 'היסוד'

החדש שנאמר בשיעור, והוא ניסה על פיו לסדר את כל הסוגיא, יחד עם המחלוקת של 'הרשב"ם' ו'התוספות' עם דברי ה'רבינו יונה'.

'הזמירות'

'התפילה' ועוד דברים שחלפו במוחו בדקות האחרונות. 'תראה, הכאב הזה שאתה מספר עליו דווקא מאוד מוכר, ובעצם זה היה אחד הדברים שגרמו לר' נתן להתקרב לדרכו של רבנו הקדוש", וחיים התחיל לספר... 'ר' נתן גדל בכבשוננו של עולם, והיה סמוך על שולחן חותנו שהיה 'רב ואב"ד' לכשישים קהילות ברחבי 'אוקראינה'. חותנו שהכיר בגדלותו - סמך את ידיו להמשיך את דרכו 'ברבנות', אבל ר' נתן הרגיש שמשוהו חסר לו מבלי יכולת לעמוד על טיבו... אחד הדברים שמאוד הפריעו לו היה 'בליל שבת' כשהוא היה הולך ברחוב ושומע את ה'בעלי בתים' מזמרים את 'השלוש עליכם' בפשיטות ותמימות, היה נשבר ליבו בקרבו, 'מדוע אני שכל הזמן דבוק 'בתורה ועבודה' לא מרגיש חיות ב'שלוש עליכם' כמו האנשים הפשוטים האלו?' חשב לעצמו בצער. הוא טרח ויגע הרבה למצוא מזור לנפשו, ומאז שהוא פגש ברבנו הוא הרגיש שדייקא בדרך שלו, 'יצליח להתקרב לה' בשלמות, וכך באמת הוא הלך והתקדם עוד ועוד... מספיק להציץ פעם אחת 'בליקוטי תפילות' ולראות כמה היה לו 'לב משתוקק' בכל מצוה ועבודה לה' יתברך... 'ישראל הקשיב בסקרנות רבה, ובקושי הצליח

היכל ביהמ"ד בער וגעש עד לב השמים, מאות בחורים התנצחו בעוז ובגבורה - נלחמים על כל טיפת הבנה בהגדרה המדויקת של 'תרי ותרי', השעון הלך והתקדם וזמן מנחה התאחר בלמעלה 'מעשרים דקות'. ה"ר"י סיכם את הדברים, ירד מהבמה וניגש למקומו לתפילת מנחה, ביהמ"ד התמלא במהירות בבחורים שאצו לעטות עליהם חליפה ומגבעת, וכשהחזן סיים את מילות 'הקדיש' - דממה מוחלטת השתררה 'בהיכל' והמעברים נסתמו לחלוטין בעשרות בחורים שנעמדו להתפלל יחד עם הש"ץ את תפילת הלחש.

בין השורות נעמד לו ישראל בעיניים עצומות - פיו ממלמל את מילות התפילה אך מוחו היה לגמרי במקום אחר, מחשבותיו הילכו ברצוא ושוב אחרי 'היסוד' החדש שנאמר בשיעור, והוא ניסה על פיו לסדר את כל 'הסוגיא', יחד עם המחלוקת של 'הרשב"ם' ו'התוספות' עם דברי ה'רבינו יונה'. כשמילות התפילה הסתיימו ופקח את עיניו הוא גילה את עצמו עומד במעבר בין מאות בחורים הדבקים בקונם בתפילת 'שמונה-עשרה'. צער אחז בו לרגע, במקום להתפלל בכונה - מוחו היה אחוז 'בסוגיא', וכשהחזן המשיך בחזרת הש"ץ, הוא שם לב שעוד בחורים כמוהו טרודים 'בסוגיא' ובידיהם אחזו את הצילומים של 'העליות דר"י' מנסים להבין את נקודת הוויכוח בינו לבין 'התוספות' ו'הרשב"ם', המחשבה על כך שלא דווקא הוא נמצא במצב של חוסר קשר 'לתפילה' ולשיחה עם ה' לא עזרה לו להפיג את הצער, אדרבא זה עורר בו את הצימאון ביתר שאת להתעלות ולהגיע למקום טוב יותר, אולם לא היה לו זמן לדוש בזה יותר מידי מכיוון שהתפילה הסתיימה והוא היה מוכרח לזרום יחד עם הבחורים שנהרו לעבר חדר האוכל לארוחת הצהריים...

ליל שבת ...

הטור לאמירת 'גוט שאבעס' לר"מ"ם כבר כמעט הסתיים ובחד"א כבר התחילה שירת ה'שלוש עליכם' ואשת חיל' בטרם יחל 'הקידוש', השירה התחילה בעוצמה אבל עד מהרה רק כשניים שלושה 'מנינים' שעמדו בסמוך ליין ולמקדש הגו את מילות 'הזמירות', וברקע נשמעו קולות פטפוטים שהלכו וגברו מרגע לרגע, ואולולי הדפיקות העזות על השולחן, לא היה שייך להשתיק את מאות הבחורים שגדשו את חדר האוכל. ישראל שעמד בסמוך לקידוש שוב הרגיש שמשוהו לא בסדר, הרי 'הזמירות' הם חלק מהשבת, וכמו שנהזרים ממוקצה ושאר איסורים, עלינו לכבד את השבת 'בתענוג ובזמירות', ומדוע בישיבה האווירה היא שקרבת ה' מושגת רק ע"י 'התורה' ושאר הדברים אינם מקבלים משמעות?! כמוכן שזה חזר על עצמו גם בשאר 'הזמירות' שבסעודה, כשהוא שם לב שמלבד

נפשי בשאלתי

ליבון ובידור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

השבת חל יום היארצייט של רבי נתן מברסלב שהיה תלמידו המובהק ביותר של רבינו הקדוש מוהר"ן זי"ע. האם גם בזמן הזה שייך להיות דבוק ומקושר לרבינו אע"פ שלא זכינו לראותו ולשמוע ממנו תורה והדרכה. או שמא רק מוהר"ן אשר זכה לראות את רבינו ולקבל ממנו פנים אל פנים יכול היה להיות קשור ודבוק בו? אשמח אם תאירו את עיני בענין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

אולי הפעם אתחיל ואתייחס למה שלא נכלל בשאלתך, ואחר כך נחזור למה שבאמת שאלת.

כשמדברים על תורת רבינו הקדוש, שהיא נחל נובע מקור חכמה, אין ספק שאנחנו נמצאים במקום הרבה יותר טוב מאשר כל אלו שהיו סביב רבינו הקדוש.

רבי נתן ינק מרבינו בהתמסרות עצומה, וזכה לקבל ולכתוב את כל התורות הנפלאות, סיפורי מעשיות משנים קדמוניות, שיחות ועצות, ועולה על הכל את ההכרה בחינוך רבינו הקדוש לדורות הבאים. אלו שהיו בזמן רבינו הקדוש, על אף ששמעו מפיו הקדוש תורות ומעשיות, בדרך כלל לא היו מסוגלים לזכור את כלל התורה ולעייין בה עוד ועוד. לא היו להם האוצרות המתגלים בסדרת הספרים העצומה 'ליקוטי הלכות', והם לא קיבלו סיוע בצורת הספר הקדוש 'ליקוטי תפילות', שאת כולם כתב רבי נתן בעצמו לאור ההשגה וההדרכה שקיבל מרבינו הקדוש.

על כן ברור שכיום מי שרוצה לקבל ולדבוק בדעת רבינו הקדוש, הדרך סלולה לפניו, בעיון וביקוש בספריו הקדושים, ובתפילה ועבודת השם, יוכל להשיג הרבה יותר ממה שזכו אלו שראו את זיו קלסתר פניו הקדושים.

אפילו רבי נתן עצמו הגיע בערוב ימיו להשגות רחבות וגבוהות יותר בתורת רבינו הקדוש, ככל שהעמיק, לימד וצעד בנתיבות תורתיו, הרבה מעבר למה שהיה לו מושג בעת פטירת רבינו הקדוש. ניתן לחוש ולראות זאת כשמעיינים במאמרי 'ליקוטי הלכות' במחזורי לימוד השולחן ערוך האחרונים, ואת הכל (או לכל הפחות ניצוצות מכל זה) כתב והגיש בפנינו, והכל מונח בבהירות בארון הספרים שלנו.

אבל זה לא מה ששאלת.

שאלתך התייחסה ליכולתנו להיות קשורים ודבוקים ברבינו הקדוש, וזו לכאורה כבר שאלה אחרת. העובדה שבידינו אוצר מסולא מפז של דעתו הקדושה, אוצר שלא היה קיים בדורו של רבינו הקדוש, לא אומר בהכרח שדי בקריאת ולימוד הספרים בכדי לזכות בקשר אמיתי ומאיר עם רבינו הקדוש, כפי שהיה לתלמידיו שומעי לקחו.

ובאמת, ב'ליקוטי מוהר"ן' מגלה רבינו עד כמה

שאת.

מעבר לכך שלא זו הייתה השאלה, הרי שהתשובה על 'איך זוכים' ארוכה ורחבה, ככל הספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן' ואף הרבה יותר.

זוויות רבות להתקרבות לצדיק.

באהבה שבלב - ועיקר ההתקשרות הוא אהבה, שיאהב את הצדיק אהבה שלמה, כמו שכתוב "ונפשו קשורה בנפשו" ותרגומו: חביבא ליה כנפשיה, וכמו שכתוב "ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד" ('ליקוטי מוהר"ן' סי' קל"ה).

במוח - העיקר והיסוד שהכל תלוי בו - לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה וכו' ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאילו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור ('ליקוטי מוהר"ן' סי' קכ"ג).

באמונה - והאמונה לבדה, שמאמין בהצדיק, מועיל לעבודת השם יתברך וכו' היינו כשדבוק להצדיק ומאמין בו, שהוא בחינת ארץ, נאכל להצדיק ומתהפך למהות הצדיק ממש ('ליקוטי מוהר"ן' סי' קכ"ט)

כלים רבים לכך מתגלים בחז"ל כפי שמביא רבינו הקדוש ומבאר בתורות רבות. כל זווית וכל כלי דורש לימוד, ותפילה, שעל ידם זוכים להתקרב ולקבל מאורו של הצדיק, ואז משיגים ביתר שאת את מהות הקירבה, את הכלים לאמיתתן, וזוכים לאור וקרבה גדולים יותר, עד אין סוף.

גם אנחנו בדורינו, שבמידה רבה כיוון רבינו הקדוש רבים מדבריו דווקא אליו...

גדול ההבדל בין השומע תורה מפי הצדיק לבין שומע מזה ששמע ממנו, או הלומד מפי כתבו. הוא גם מבאר את גודל המעלה של הרואה עצמו עם הצדיק, אף על פי שלא שומע ממנו תורה, ואף שלכאורה אינו מקבל ממנו דבר.

אך כידוע, ספרי רבינו הקדוש ותורותיו שונים מאוד מספרים אחרים. בספרים רבים מתוארות מעלות גבוהות באופן בלתי מושג, כשמסקנתם המתבקשת היא שאנחנו לא יכולים לזכות למעלות הגבוהות הללו. בספרי רבינו, גם כאשר מתאר דרגות ומעלות נשגבות, תכלית גילויים אינו לייאש מהן חלילה, אלא לכסוף ולזכות אליהם בפועל.

היכולת לראות את עצמו עם הצדיק, לקבל הארה מזיו פניו ולשמוע תורה מפיו ממש, קיימת גם כיום ובמידה רבה אף ביתר שאת.

מפני שכאשר עומד בפנינו הצדיק בגופו, אנו עלולים בקלות להתפתות ולחשוב "הנה, זכיתי לראותו, זכיתי להתקרב אליו", למרות שלפעמים בתודעתנו, בעבודתנו, וביחסנו אליו אנחנו בעצם רחוקים מאוד. טעות זו אינה שכיחה כל כך כאשר אנחנו עמודים כאן, כעבור מאות שנים, מנסים להתקרב ולקבל מאורו הגדול והקדוש. ולכן ההתקרבות אמיתית יותר, אלא שצריכים ללמוד ממה היא מורכבת.

היה מתבקש אולי שכעת נתחיל לפרט איך באמת זוכים לזה, במה זה תלוי ומה מונע את הדביקות והקשר. אך לא זו הייתה השאלה, השאלה הייתה האם אפשר והתשובה היא בוודאי שכן ואף ביתר

תה אורי עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

מורט נאון עיוני הרה"ק רבי נתן מברסלב זיעעבי"א

יום הסתלקותו עשרה בשבת תר"ה

והרבה לצעק ולבקש מהשם יתברך שיצפה להיות פרוצו בכל פעילות לקבו עד הנקדה הפנימית שבלב, עד אשר זכה גם הוא למעלה מכללית נעצומה עד מאד והאש הקדושה של רוממות אדמו"ר ז"ל ודבריו הנוראים בערה בלבבו כלבת אש ממש.

ולא לחנם הרעיש עליו השטן ארץ ומלואה, כי גם הוא היה משיב כל ישראל בתשובה אם לא היו נתרחקים מאתו ומדבריו הנוראים:

(כוכבי אור אנשי מוהר"ן ט"ז)

והרבה בשבחי וקצרו המון ידעות. וכאשר היה נודע לכל ידעיו ומפיריו אשר הפירוהו מעודו עד יום הסתלקותו, שמים התקרבות לאדמו"ר זצ"ל נבער לבבו בתבערת עצום ומפלג אשר אין לשער, ונקרן יום המנוח לא נפסק ממחשבתו אפלו קשעה קולה. וקפי עמקות רעיוניו אשר העמיק במהירות פריחת הזמן של חיי האדם בזה העולם, שפאין יחשבו נגד חיי העולם הנצחי, וגם הלא במהיבת פריחת הזמן הזה מספן האדם בכל רגע ורגע, היה נחשב בעיניו כל העוסקים בהגלי העולם כמשגע ממש. ואת כל העלער והפגוד שנתגדל בזה מנעיריו, מאס ונעל ונשך.

המשך משאו חוצב הלהבות

של הגאון הצדיק רבי נתן ליברמנטש שליט"א מגדולי וזקני חסידי ברסלב

ב'כניס חנוכה' האדיר שאורגן ע"י איגוד בני הישיבות 'נכספה'.

לחשב זמן חצות, שלא לדבר על שאר המצוות וכן הלאה. חשבתי בליבי מה יהיה הדין וחשבון של אדם כזה? כל יום התוודה לפני הקב"ה, הודה על הכל, פירש שיחתו ותפילתו על כל דבר.

הדרך לזכות לכל טוב הוא ע"י התבודדות, לדבר לפני הקב"ה כל יום שעה, אין לי דיבורים? אומר רבינו ז"ע קח דיבור אחד ותחזור עליו כל הזמן, העיקר לעשות שעה התבודדות כל יום, ורק ע"ז אפשר לפעול אצל הקב"ה להיטהר מהתאוות, שלא יתחשק לי שום דבר שאינו כבוד ה', וזה מה שרבינו ז"ע רוצה ומלמד אותנו, להתפלל על הכל.

רבינו ז"ע ממשיך שם 'ושאר כל היום יהיה בשמחה' מה פירוש שמחה? רוקד? שר? בליקו"מ תורה ה' אומר רבינו ז"ע שיעקר השמחה הוא בלב שנאמר 'ולישירי לב שמחה' כשהלב שמח הוא לא מרקד או שר... שמחה פירושו להתהלך מרוצה, ממילא קל לי לרקוד, וקל למחוא כפים ולשיר, שמחה זה להיות מרוצה, רבינו ז"ע אומר לנו תספר הכל להקב"ה ושאר כל היום תהיה רק מרוצה ושמו.

אבל עובר עלי מה שעובר? טוב, מחר אני הלשין ע"ז להקב"ה, במשך היום אני מסתובב מרוצה, זה יסוד של 'ברסלב'ר חסיד' וכשזוכים לזה הכל הולך אחרת, בגשמיות ורוחניות, הכל מתנהג אחרת. שתי העבודות משלימות זו את זו, ע"י שזוכים לעשות בכל יום שעה התבודדות, זוכים ל'ושאר כל היום יהיה בשמחה' וכן להיפך.

עבודת האדם בזה העולם הוא להיות כל כך דבוק בהקב"ה ולא בשום דבר אחר כשמשמסתכלים עליו רואים 'התגלות כבוד ה', כשרואים אדם שמתהלך רק עם רצונות להקב"ה בלי משיכה לתאוות הגוף, לטבעיות וגשמיות, זה 'התגלות כבוד ה' רואים את ה'רשעים ביד צדיקים', כשרואים אדם כזה רואים את 'כבוד ה' ולזה צריך לשאוף כל 'ברסלב'ר חסיד, ישנם עוד פעילויות של הארגון החשוב, מתאספים ב'חבורות' ומדברים יחד, עיקר הדבר בכל עבודת ה' והנקודה שצריך כל אחד לזכות הוא להמליך את הקב"ה עלי, אין כלום רק הקב"ה, אין שום טבע רק רצון הקב"ה.

יעזור הקב"ה שבזכות מצוות חנוכה נזכה ל'התגלות הכבוד' שנזכה להעלות את הכבוד, שכל מי שרק יסתכל עלי יראה 'כבוד ה'". אמן.

**נכתב כפי הבנת הכותב, ניתן לשמוע את המשא המלא בקו נכספה 03-50-111-06
שלוחה 3,9,4**

תרגומו 'מוטער' שצריך להיזהר מה'פטור' וה'מותר' וזה מה שרבינו ז"ע מלמד אותנו.

אבל איך אפשר להתגבר ע"ז? היצה"ר מושך ואיך יהיה לנו כוחות נגדו? מלמד אותנו רבינו ז"ע 'אי אפשר להיות איש כשר באמת כי אם על ידי התבודדות' לפרש שיחתנו לפני הקב"ה, רק על ידי תפילה אפשר להינצל, לבקש מהקב"ה על כל דבר, ולא להתייאש, לבקש עוד פעם ועוד פעם, תתפלל ותתחנן עד שתקבל. רבינו ז"ע אמר שצדיקים גדולים שהיו בדורו גם הם לא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי תפילה והתבודדות, כל הצדיקים עסקו בזה, אבל לעשות מזה דרך לרבים זה היה הזכות של רבינו ז"ע.

ע ב ו ד ת

האדם בזה העולם הוא להיות

כל כך דבוק בהשי"ת ולא בשום דבר אחר

שכשמשמסתכלים עליו רואים 'התגלות כבוד ה', כשרואים

אדם שמתהלך רק עם רצונות להשי"ת בלי משיכה לתאוות

הגוף, לטבעיות וגשמיות, זה 'התגלות כבוד ה' רואים את

ה'רשעים ביד צדיקים', כשרואים אדם כזה רואים את

'כבוד ה' ולזה צריך לשאוף כל 'ברסלב'ר

חסיד'.

ר ב י נ ו

ז"ע קבע לנו תיקון של שעה התבודדות, לשבת יום יום שעה שלימה ולדבר להקב"ה, בעצם היה צריך כל היום להיות בהתבודדות, אומר רבינו ז"ע, כל מה שצריך תבקש מהקב"ה, רק אתם בערככם להיות כל היום בלב נשבר עלולים לבוא לעצבות, לכך קבע לנו רבינו ז"ע שעה ביום. וצריך לדעת שקביעות הזמן לשעה הוא דווקא שעה, לפעמים כשמתחילים קשה להתחיל עם שעה מתחילים עם פחות זמן, אבל במחשבה שאני רוצה להגיע לשעה וזה רק ליבנתיים עד שהגיע לשלימות שזה שעה התבודדות בכל יום.

היו יהודים שהכרתי אותם שמצעירותם עד יום פקודתם הקפידו על שעה ביום התבודדות בקביעות חוק ולא יעבור, וגם היום יש יהודים כאלו, הכרתי את רבי לוי יצחק בנדר צ"ל שהיה חזק בזה, היה מפליא ביותר לראות איך שמר על הזמן, ההתבודדות והחצות שלו, בכל מקום ידע

מצד עצמה, זה אסור רק מטעם בטול תורה, זאת אומרת חכמת יוון זה לא אפיקורסות, שכן כך ענהו ר' ישמעאל, אם תמצא זמן שאינו לא יום ולא לילה יהיה מותר, האיסור הוא רק כי האדם נברא ללמוד תורה, וזה בטול תורה. מה זה חכמת יונית? חכמת הטבע. אם משהו רוצה ללמוד איך אופים לחם בכדי להיות 'אופה' אין שום בעיה בזה, התורה התירה להתעסק בפרנסה, 'ואספת דגנך' כתיב, אבל אחד שאינו רוצה להיות אופה, הוא רוצה רק לדעת כל החכמות ובשביל זה הוא לומד את חכמת האפייה, זה חכמה יונית, וזה הם רצו, להשכיחם תורתך, להתעסק עם חכמות הטבע.

אחרי שניצחו את היוונים ראו חז"ל שהאור שמאיר מביהמ"ק להאיר לכל העולם שהכל זה רק הקב"ה, לפי ירידת הדור זה כבר לא מספיק, עמדו ותיקנו שכל אחד בבית ידליק נרות חנוכה, והנרות האלו נמשכים מהאור של הביהמ"ק שמאיר לכל העולם את אור הקב"ה. האור של חנוכה זה 'התגלות כבוד ה' שהיה במנורה בביהמ"ק, להאיר את כבוד ה' בעולם.

ידוע בשם הגר"ס שיותר קל לאדם להמליך את הקב"ה על כל העולם מלהמליך אותו על עצמו... מה הפשט בזה? כשמדברים על 'הארת הכבוד' לדעת שאין שום טבע, רק אלוקותו ית' עיקר הכוונה זה להמליכו על עצמי, וזה יודע כל מי שרק נכנס לעניין רבינו ז"ע שזה עיקר העבודה מה שרבינו ז"ע מלמד אותנו, להזכך לגמרי ולרצות רק את כבוד הקב"ה.

וידבר ה' אל משה לאמור דבר אל בני ישראל 'קדושים תהיו'. קדושים-מזומנים אלי, מה זה 'קדושים'? ממה צריך להיות קדוש ופרוש? בכל דבר יש הלכות אם מותר או אסור מה שייך קדושה בזה? יש מראשונים שמפרשים שעל כל לאו ועשה שעוברים בנוסף לזה עוברים גם על 'קדושים תהיו' אבל הרמב"ן מפרש, 'קדושים תהיו קדש עצמך במותר לך' לא מדובר על דברים אסורים שיש עשה או לאו, מדובר בדברים מותרים, תאוות המותרות, אומר הפסוק 'קדושים תהיו-קדש עצמך במותר לך' ואומר שם לשון חריף שאם לא יכול האדם להיות 'נבל ברשות התורה'.

מותר לאכול? וודאי, זה בהכשר מהודר, אבל צריך להיזהר לא להיות זולל וסובא, מותר להתפרנס? כן, ואספת דגנך כתיב, אבל צריך להיזהר לא להיות שקוע בזה כל היממה, מדובר בתאוות המותרות, אי אפשר להגיד לאדם שאסור, אבל זה 'נבל ברשות התורה' שמעתי פעם ווארט בשם הסלונאימר 'איש אימו ואביו תיראו' באידיש 'אביו' תרגומו 'פאטער' ואימו

מרן בעל ה'דרכי שמואל' זיע"א

שולח את הבחורים לשמוע ממנו דברי מוסר, כי על כן בימים ההם לא היה בנמצא הרבה ממי לשמוע ולקבל דברי מוסר והתחזקות והוא רצה שהבחורים ישמעו מוסר ולא היה אכפת לו כלל שהוא נמנה על חסידי ברסלב, כי העיקר מבחינתו היה שהבחורים יושפעו ויספגו ממנו אהבת תורה ויראת שמים טהורה.

בהזדמנות זאת הוסיף וסיפר הגר"ש נקודה אחת שנחקקה בזכרוננו מאותם דיבורים של ר' אברהם: "ששאל פעם לבחורים על מה אתם מתלוננים? ענו לו על היצר הרע שמשתולל בנו, אמר להם זה כלום, אני כבר מכיר אותו יותר משמונים שנה הוא תמיד מתנהג כך..."

עוד סיפר שם הגר"ש: "בצעירותי הייתי הולך עם עוד בחורים כל שבת לברסלב לשמוע את החסידים ר' לוי יצחק בנדר ור' אליהו חיים רוזין זצ"ל, הסדר היה אז ששבת אחת דיבר ר' לוי יצחק ושבת הבאה דיבר ר' אליהו חיים, וציין שר' לוי יצחק רוב דיבוריו היו רק מתורות ושיחות ברסלב, ואילו ר' אליהו חיים היה מתבל את דבריו גם מצדיקים אחרים.

בשולי הדברים סיפר הגר"ש, שזוכר הוא את דמותם המיוחדת של חסידי ברסלב שהתגוררו בשערי חסד כר' וועלול חשין ר' העשיל פרנקל ר' משה פרידמן ר' יו"ט זלוטניק. ואיך שהם בנו את בית הכנסת ברסלב בלילה אחד ללא רשיון, כאשר ר' נחום וויספיץ נכדו של הגאון הצדיק ר' דוד בהר"ן סייע להם בבניית בית הכנסת במסירות נפש.

שח הרה"ח ר' אברהם שמעון בורשטיין שליט"א: הגר"ש היה ער וחם מאוד לכל קדשי ברסלב, ובכל עת שהגיעו אליו בקשר לקרנות לאלמנות ויתומים מחסידי ברסלב היה מעניק את המלצתו בחביבות ובחמימות. וזוכר אני שכשהגיע להשתתף בשמחת התנאים אצל אחי הרה"ח ר' אליעזר ליפא שליט"א, ישב שם וסיפר שהוא זוכר את הרה"ח פאר אנ"ש ר' אברהם שטרנהרץ זצ"ל, שהיה מגיע הרבה לשערי חסד למסור שיעורים בין בימות החול ובין בשבת, וזוכר ממנו שפעם אחת דיבר מענין היצר הרע ואמר אני כבר עברתי את גיל השמונים ויש לי עוד יצר הרע ואם לא נלחמים אתו אז הוא הולך ומתגבר, אולם כשמתייגעים הרבה 'אין די יונגע יארן' בימי הנעורים, זה הולך יותר קל בימי הזקנה, והדיבורים האלו נכנסו וחדרו אצלו עמוק עמוק אל תוך הלב והוא זוכר את זה עד היום.

ידועה מסירות נפשו של ר' אברהם וזהירותו בטבילת המקוה, כשבתקופה מסויימת הלך כל יום מקטמון לשערי חסד לטבול במקוה שעדיין לא נבנתה במקום, ועל אף שזה לקח לו זמן רב לא ויתר על כך, והגר"ש היה ממתין לו על אם הדרך כדי ללוותו ולשמוע ממנו דיבורים מהתכלית שהחיו את נפשו מאוד.

(התפרסם בביטאון 'אבקשה' אחר הסתלקותו לגנ"מ, ניסן תשע"ח)

של רבי שמואל שפירא בימי חורפו, ומשקידתו על התורה בהתמדה ויגיעה עצומה יומם ולילה.

על אחד המפגשים שהיו ביניהם היה מספר בנו יקירו של החסיד המופלא רבי שמואל שפירא זצ"ל, הרה"ח ר' שמעון זצ"ל (שנסתלק מאתנו זה עתה): היה זה פעם שרבי שמואל אויערבאך נפגש עם אבי מורי ז"ל וביקש ממנו ברכה ליראת שמים. אבי התחמק ואמר לו "ברכה ליראת שמים זה רק מהשם יתברך ניתן לקבל!" ר' שמואל שהופתע מהתשובה הזאת תמה ושאל אותו מיד מהיכן הדברים לקוחים. ואז אבי אמר לו זה הרי פסוק מפורש: "ירכנו אלוקים - ויראו אותו, כלומר, רק כשהשם יתברך יברך אותו אזי נזכה שיהיה לנו יראת שמים ממנו יתברך..

על סיפור זה היה רגיל רבי שמואל אויערבאך לחזור בפני שומעי לקחו, ובפרט לפני צאצאיו של רבי שמואל שפירא ז"ל כשהיה מתראה עמם.

ר' שמעון הוסיף וסיפר: בבחורותי למדתי בישיבת אמשינוב, ושם היה לי בישיבה הספר "עלים לתרופה". רבי שמואל שכינה בשחרית ימיו כראש ישיבה באמשינוב והעמיד שם תלמידים הרבה, היה רגיל להגות בספר זה הרבה.

את ההערכה העמוקה לרבי שמואל שפירא הביע הגר"ש בכל עת מצאו. וכשבאחד הימים התדפק על דלתי ביתו אחד מצאצאי רבי שמואל לבקש המלצה לצורך הכנסת כלה הרי למרות חולשתו כששמע מפי בני ביתו שהמדובר בנכדו של רבי שמואל ניאות לקבלו, וכשנכנס שמח לקראתו, תוך שהוא מפליג לפניו בשבח זקנו הקדוש זצ"ל, ומפיק את רצונו בחפץ לב ובמאור פנים מיוחד.

שבועות מספר לפני הסתלקותו בשיא חולשתו טרח הגר"ש לעלות ולנחם את 'יבדלחט"א הרב החסיד ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א בעת יושבו 'שבעה' אחרי אחותו מרת אנשין ע"ה. באותה הזדמנות שח וסיפר והעלה זכרונות מהרב החסיד ר' אברהם שטרנהרץ זצ"ל איך שהיה נכנס הרבה לזקנו הגה"צ ר' חיים לייב אויערבאך, וסיפר שזקנו היה

מבקש ה' היה הגר"ש בכל לבו כבר מימי בחרותו, והיה מקורב ונלווה לבני החבורה שבראשה עמד החסיד הנלהב רבי יום טוב זלוטניק זצ"ל בשערי חסד, ותקופה ידועה היה מצטרף אליהם בלילות כשהיו הולכים לשדה להתבודדות.

אם כי מסיבות חיצוניות שונות לא יכל להמשיך להימנות על בני החבורה הרי שבתוך תוכו נותר בתוכו נקודת התקשורת יוקדת לרבינו הק' ולספריו הקדושים שלא פג טעמה לעולם בבחינת "טעמה כי טוב סחרה" (עיין ליקוטי מוהר"ן קמא רפ"ה).

את ההשפעה הזאת ראו הכל אצלו, במשך כל עשרות שנות חייו הקדושים כשהוא מרבה לנסוע לציון הרשב"י במירון, כשלעיתים ישב שם שבועות שלימים, ושם נתגלה עבודת שבלב זו תפילה באופן מיוחד, הוא יכל להתפלל תפלת שחרית כשלש שעות ועוד כל מיני עבודות, ובכלל העבודה שבלב זו תפלה הוא תמיד התפלל באריכות נפלאה כמו שיעידון עליו תלמידיו ומקורביו.

ימים ולילות ארוכים בילה בהתמדת התורה ובעבודת התפילה ביני כותלי בית הכנסת דחסידי ברסלב בשכונת מגוריו שערי חסד.

שם בבית הכנסת ברסלב בשערי חסד למד הרבה ספרי רבינו. חיבה מיוחדת היה לו למקום זה, וכאשר לפני מספר שנים בקשו להחריב את הבית כנסת עמד הגר"ש במשך כל הזמן לצידם של חסידי ברסלב עד שבחסדי שמים התבטלה הגזירה.

על מתפללי בית כנסת זה נמנו גדולי התלמידי חכמים שבין אנ"ש, ר' בנימין זאב חשין ור' העשיל פרנקל ור' ישראל נחמן יגלניק, והגר"ש היה רגיל להתפלל ולישא וליתן עמם בלימוד הרבה.

כן מספר אחד מתלמידיו הקרובים של הגר"ש, שרבו היה קשור לספר הק' ליקוטי מוהר"ן כל ימיו, והיה בקי בזה מאוד, ולא רק בו היה הוגה, אלא גם בספרים 'הקטנים' כמו שיחות הר"ן וליקוטי תפלות הגה בהם הרבה.

הרה"ג ר' יצחק מאיר הגר שליט"א מגדולי מורי ההוראה שבעיר בית שמש מספר: פעם אחת עשה הגר"ש ביקורת בישיבה ופתח את ארוני ומצא שם את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, כשראה זאת הפליג בשבחו בפני מאוד מאוד.

הערצה רבה היתה להגאון האדיר רבי שמואל אויערבאך זצ"ל כלפי החסיד המופלא רבי שמואל שפירא זצ"ל, שהכיר מקרוב ברוממות קדושתו שהאירה את שמי ארץ הקודש וירושלים של מעלה. גם מפי אביו הגדול הגאון האדיר מפוסקי הדור רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, שהיה חבר וידיד נעורים עם רבי שמואל זצ"ל מימי נעוריהם בשבתם יחד בישיבת "עץ חיים", שמע רבות מתוקף עבודתו

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

ושקיעות בתורה, בחורים ואברכים שנפשם השוקקת מחפשת להתעלות ולהתרומם להתקרב להקב"ה בשלימות ולדעת חובת האדם בעולמו, כולם באו ונקבצו כאחד במטרה אחת ויחידה להתקרב להקב"ה ולעבדו בלבב שלם.

המעמד נפתח בתפילת ערבית בכוח ובהתעוררות כחות למעמד נעלה כזה, לאחר מכן הסבו כלל הציבור לסעודת מצווה, מה נפלא ומרומם היה להאזין לשיחת תלמידי חכמים שעה שמסבים יחד, בכל פינה ושולחן אפשר לשמוע דיבורים נפלאים ומעוררים בעבודת ה' שרק בשביל זה לבד היה שווה לנסוע ולהגיע אף ממקומות רחוקים ביותר.

את המעמד פתח המנחה החשוב שביטא את מה שכולם מרגישים על המהפכה האדירה שקוראת כאן, אם עד לפני תקופה קצרה כל הדורש את ה' היה מתקרב לבדו ומתקשה מאוד, עדים אנו למהפכה של ממש כשרואים בעין את הציבור הגדול, עשרות אברכים תלמידי חכמים ובחורים עמלי התורה צועדים ומתחזקים בדרכו הסלולה של רביה"ק זי"ע כך גם הרחיב דיבורי שבח והודאה על החבלים שנפלו

לנו בנעימים לגלות את האוצר המוטמן ספרי ועצות רביה"ק הנצרכים כ"כ לכל אחד ואחד החפץ לגשת אל הקודש בפרט בדור כזה שהניסיונות מתגברות על כל אחד ואחד, וביחוד וביותר על כל החפץ להעלות ולהתעלות במסילה העולה בית קל.

בבד עם הזמנת הציבור ומערך ההסעות שהוקם לאור הביקוש הרב, ככל שנקפו הימים והשעות גברה הציפייה הדרוכה בקרב הציבור לקראת המעמד האדיר.

ליל שישי נר ב' דחנוכה שכונת רמות ירושלים. מבחוץ הרחוב נראה אולי כרגיל, נרות חנוכה מרצדים מהחלונות ומפתחי הבתים, השטיבלאך מלאים במנייני מעריב, בכל בתי הכנסיות באזור נראים אברכים השוקדים על תלמודם, אחרים מקיימים מסיבות חנוכה משפחתיות להודות על הניסים בימים ההם בזמן הזה.

אך לא צריך להיות חד עין כדי להבחין את התכונה הנרגשת בכל האזור סביב

ביהכנ"ס ברסלב-ר' אברהם וויצהנדלר זצ"ל, מכל עבר נוהרים בהתרגשות ניכרת אברכים עמלי התורה, תלמידי חכמים מבוגרים וצעירים בחורים דורשי ומבקשי ה' אל עבר בית הכנסת, בחוץ חונים בזה אחר זה הטנדרים שאורגנו ע"י 'איגוד בני הישיבות-נכספה' מכמה ערים, מתוכם יורד הציבור הנכבד שהגיע ובא במסירות אף בימים עמוסים של חנוכה. נוסף עליהם ציבור גדול ביותר שהגיעו בכוחות עצמו מכל רחבי ארץ הקודש, מכל עיר ושכונה חרדית מהצפון ועד הדרום הגיעו להשתתף במעמד האדיר.

בתוך ביהכנ"ס אפשר למשש את ההתרגשות והחיות באוויר, הלחיצות ידיים המרגשות, הנהרה השפוכה על כל אחד ואחד, כל כמה רגעים אפשר להבחין בעוד תלמיד חכם המשמש בתפקיד חשוב שהגיע בנסיעה ארוכה בכדי להשתתף במעמד, אברכים ובחורים בני עליה שאין להם בעולמם חוץ מד' אמות של עמלות

המעמד האדיר 'להודות ולהלל'.

ליל שישי נר ב' דחנוכה ירושלים עיה"ק

באותיות של זהב נחרטו ימי חנוכה תשפ"ה כימי ציון היסטוריים, המהפכה שהחלה אך לפני פחות משנה טופחת וגודלת מיום ליום עוברת בין כינוס חוה"מ פסח למתחם 'נכספה' באומן ועוד שלל הפעילויות פרסה דף ופרק חדש בספר התקרבות בני הישיבות הק' לדרכו המאירה של רבינו

הק' זי"ע.

את ממדי המהפכה לא שיערו המארגנים בעצמם, הכינוס שדובר מלכתחילה על כינוס חנוכה לאברכים והבחורים המקורבים הפך אחרי כמה ימים של התארגנות למעמד אדיר כשמכל עבר זורמים תגובותיהם הנלהבות של הציבור הגדול לקראת המעמד האדיר, בד בבד הביאו מרנן ורבנן שליט"א כמו כן גם גדולי וזקני חסידי ברסלב שליט"א את רצונם להשתתף במעמד האדיר, (וכאן המקום לציין שהיו כמה וכמה רבנים שהביעו את רצונם להשתתף במעמד האדיר, ורק מחמת אילוצים שונים שהיו להם ברגע האחרון לא הצליחו להגיע למעמד) התחושות הנעלות בקרב הציבור גבר מיום ליום, ובכל מקום שהלכו שמעו אברכים ובחורים המתכוננים בהתרגשות לקראת המעמד

האדיר.

מצד המארגנים עמלו בכל עת לארגן את כל הפרטים הטכניים לקראת המעמד, בד

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

קומי אורי כי בא אורד
וכבוד ה' עליך זרח
ציון דרך היסטורי
עם ייסוד מניין
'חניכי הישיבות-ברסלב'
בשכונת נווה יעקב-ירושלים
כל הפרטים המרגשים בעלון
הבא בעז"ה.

אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו

חבורה חדשה נוסדה בבני ברק באחת הישיבות החשובות והמפורסמות, במסגרתה מתאספים מדי שבוע ציבור נכבד מבחירי הישיבה, בחורים דורשי ומבקשי ה' להתחזק יחד בעבודת ה' בדרכו הסלולה של רביה"ק זי"ע, בהשתדלות 'איגוד בני הישיבות-נכספה' שייסדה חבורה זו, מגיע מדי שבוע לחבורה אברך ת"ח להשקות ממימי הנחל הנובע המפכים בעוז. שונה היא חבורה זו משאר החבורות המתקיימות כבר לבחורים ע"י ה'איגוד בני הישיבות-נכספה' בערים; ירושלים ומודיעין עלית, שחבורה זו מתקיימת בתוך תחומי הישיבה, לאור בקשת הבחורים החשובים, ובכך מיתוספת חבורה זו לעוד כמה ישיבות חשובות שמתקיימות בהם חבורות שבועיות בתוך תחומי הישיבה.

ואמר שכל מי שייגע ויתחבר לאחד מאנשי שלומנו בנדיב יהיה איש כשר באמת ולא איש כשר בלבד אלא אפילו צדיק גמור כמו שאני רוצה.

(חיי מוהר"ן ריח)

אחרי כמה ניגוני חנוכה התקבל ברוב ברכה הגאון הצדיק מגדולי זקני חסידי ברסלב ר' נתן ליברמנטש שליט"א שעל אף גילו המבוגר ביותר הטריח עצמו בטיטולא דגברא רבא וטיטולא דאורחא במסירות נפש לשאת את ה'משא המרכזי'. בדברים חוצבים ונלהבים הרחיב הגה"צ שליט"א על מהות נס החנוכה והמדרגות בעבודת ה' שרבינו זי"ע מוליך ומביא אותנו, והדרך לזכות לכל זה וכל הטוב בעבודת ה' שהיא ע"י התבודדות ותפילה, (ראה דבריו במאמר הראשון)

אחר כך התקיים פאנל יחודי מסוגו בו עלו שלושה אברכים תלמידי חכמים חשובים הזוכים לארגון חבורה שבועית בעירם, בערים בית שמש, קרית ספר, ונווה יעקב בירושלים, האברכים סיפרו כל אחד את דרכו המופלאה כיצד זכה להתוודע לאורו הנפלא של רביה"ק זי"ע, מה זה מוסיף וכמה נצרך לחיים של עבודת ה', הרחיבו על גדולת התורות והעצות המדריכות את כל אחד ואחד בכל שלב בחיים נוסכת חיות והתחדשות בכל העבודת ה' והתועלת וההתעלות הרוחנית שמקבלים בכל פעם שעוסקים באחד מספרי רביה"ק, לאחר מכן עברו האברכים החשובים לדבר על החבורות המתקיימות כל אחד בעירו ושיתפו את הציבור הן בסדר החבורה וסדר קיומה וכו' כך גם הטעימו כל אחד מניסיונו את גודל נחיצות החבורה לכל אחד ואחד אברך או בחור הרוצה להתעלות בדרכי עבודת ה' לשאוב לקבל מאוצרות רביה"ק המחיים כל נפש, שהדרך לזכות לזה הוא בנוסף לעיסוק בספרי ועצות רביה"ק בעצמו, לקבל 'נקודת החבר' הנקודה שיש לכל אחד, לדבר ולהתחזק יחד בעבודת ה' שרק על ידי כך אפשר לקבל את התועלת הרצויה מבאר מים החיים רביה"ק.

לאחמ"כ יצא הציבור בריקודי שמחה וחדווה נלהבים, להודות ולהלל על כל החסדים הנפלאים והגדולים שגומל עמנו בכל עת בפרט על הזכייה הנצחית שזיכנו לדעת מאור נערב ונפלא כזו.

גדול היה המעמד לכבודה של תורה ניתן לשמוע את כל המעמד האדיר בקו 'נכספה 03-50-111-06 שלוחה 3,9,4

התעוררת? התחזקת?

זה לא רק אתה... כאן יש עוד אלפים.

התשובות הנלהבות לא
אפטיקות לזרוע לאמרכת.
המשק הוצאת העלון תלוי בק!
פנה אכשיו לפלאפון
0533-116-547

והרע את תרומת ידך הנדיבה
להחזקת עלון זה.
ויהיה חלקך בין מצבי הרבים.

03.50.111.06
קו נכספה
הקו של בני הישיבות
נכספה
מוח
תפלה
שיטת
יציאת שמים

לרפואת הבה"ח חיים שלום בן אסתר מלכה בתושח"י. כלל הציבור מתבקש להעביר בתפילה לרפואתו השלימה

ואלה יעמדו על הברכה שתדמו מהנכם להוצאות הגליון הנפלא

לע"נ ר' אלעזר בן ר' שלמה
יהודה זצ"ל זוג' איטה בת ר' דוב
בעריש ע"ה

לרפואת
הילד
שמעון בן הודיה

להצלחת
ר' נתן יוסף בורשטיין שליט"א
לרגל הולדת הבן

החפץ
בעילום שמו,
להמתקת הדנים

להצלחת
ר' שלמה רובינפין שליט"א
לרגל אירוסיו בנו

לע"נ
מרים בת יעקב ומרדכי בן
מנחם מנדל תנצב"ה

להצלחת משפחת
בוכנזה
להצלחה בכל העניינים

ניתן לתרום דרך 'נדרים פלוס'
ע"ש עמותת 'אור העולם' תחת קטגוריית
'נכספה' או בקו בני עליה שלוחה 7

י"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע
להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a079940036@gmail.com

בְּרַחֲמֵי יְקָרֵינוּ!

ברצונך לטעום מתיקות טעם עיון התורה?
להתפעל ממרחביה האין סופיים של התורה"ק
כפי שלא חווית מימך, וכך כבד להתלחב
בשלדובת אש קודש להקב"ה?

פרוייקט 'להתענג'

לעידוד הלימוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן בעיון והעמקה

פותח את שעריך...

בחור יקר!

באפשרותך להצטרף למאות בני הישיבות העמלים
ומתענגים כבר כעת מהתורות העמוקות והעיון הייחודי
של הספה"ק ליקו"מ, מעוררים את לבם ומוחם בחיות,
אמונה, וקרבת ה' בכל תחומי החיים.

קו נכספה
שלוחה 5,2

03.50.111.06 <

לפרטים
והרשמה:

מלגות מכובדות מוענקים
למשתתפי המסלול

> 25 ש'
לשעת לימוד

בברכת התורה
ארגון 'נכספה'
איגוד בני הישיבות
לאורו של רביה"ק מוהר"ן
מברסלב ז"ע.

